

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2012 ÅRG 44

Pris 30:-

S:t Mikael med svärdet av eld.

Biskopens spalt

Vi har lämnat sommaren bakom oss och tillika en stor del av hösten och jag vill se tillbaka på några av de händelser som timat och som jag hoppas jag ska bidra till inspiration för vårt fortsatta arbete i vår Herres tjänst.

I S:t Uriel, biskop Everts retreatställe har det varit sesshin vid två tillfällen, dels i slutet av juli och dels i början av augusti.

Lördagen 11 augusti mötte ett antal LKK:are sedvanligt upp i Söderköping för att på söndagen åka ut till Capella Ecumenica. För de flesta av de ca 45 gudstjänstdeltagarna var det en ny upplevelse att få delta i en Sakramental Välsignelseandakt. Monstransen med Hostian bars runt på ön vilken välsignades i de fyra vädersträcken.

Den 29 september avhölls traditionsenligt Samfundet LKK:s årsmöte följt av Sakramental Välsignelse. På Mikaelidagen högtidlighölls att det var 42 år sedan Sankt Mikael och alla Änglars kyrka konsekreerades.

Åminnelsen med vandring i kyrkan från altaret till de sju konsekreationskorsen, inledde mässan.

Foton från Capella och årsmötet hittar du på tidningens mittuppslag.

Pax et Bonum

Sten-Bertil

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Verksamhetsberättelse för perioden 1 juli 2011 – 30 juni 2012

Styrelsen under verksamhetsåret har bestått av följande ordinarie medlemmar:

Ordförande Nappe Holmström Björnius, sekreterare Ulf G Johansson, kassör Gunnar Kylberg, vice ordf. Rose Marie Johansson, vice sekr. Krister Fast och ledamot Eva Jakobson.

Suppleanter: Evert Sundien, Irene Edén, Marianne Andersson Söderström och Stefan Brauer.

Rose Marie Johansson har även ansvarat för den ekonomiska förvaltningen av Communio.

Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson har alltid säte och stämma i styrelsen.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 6 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 1:a oktober 2011 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm. Beslut, ekonomisk samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register

Kyrkan har vid verksamhetsårets utgång 399 medlemmar varav 275 är kyrkomedlemmar. Därtill har 185 personer anmält att de anser sig vara betjäna av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap

Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 8 präster samt 3 diakoner i aktiv tjänst.

Communio

Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer.

Maria församling i Västerås och S:t Mikael i Stockholm har prenumererat för sina betalande medlemmar. Communio hade vid verksamhetsårets utgång en upplaga av 225 ex. 8 ex distribueras via e-post.

Ekumenisk verksamhet

Biskopen Sten-Bertil celebrerade mässan vid Capella Ekumenica i augusti. Marianne Andersson-Söderström deltog vid Capellas årsmöte.

Internationellt samarbete

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är medlemmar. Presiderande biskop i GES är biskop James Zinzow.

Sommarsamling

Samfundet har genomfört en sommarsamling i Hed med som mest 18 deltagare. Dessutom har styrelsen planerat för en ny sommarsamling i Hed år 2012.

Kykobyggnaden

Investering i en bergväpump har gjorts för att minska energikostnaderna.

Sammanfattning

Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupporna i Kristi tjänst.

Samfundets styrelse

Samfundsstyrelsen

Vid årsmötet den 29 september 2012 fick styrelsen följande sammansättning:

Ordförande: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70

Sekreterare: Ulf G Johansson, Gamla Värmdövägen 2, 10tr, 131 37 Nacka, 070-810 56 69

Kassör: Gunnar Kylberg, Svedjevägen 5, 167 54 Bromma, 08-25 05 79

Ledamot: Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen 11 G, 752 40 Uppsala, 018-55 01 91

Ledamot: Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28

Ledamot: Eva Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70

Ledamot: Nappe Holmström Björnius, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99.

Suppleant: Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81

Suppleant: Iréne Edén, Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31

Suppleant Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06

Suppleant: Stefan Brauer, Tunbyvägen 35, 269 77 Torekov, 0431-368584

ÄNGLAR FINNS

Del 1

Att änglar finns är de flesta liberalkatoliker överens om. Tron på änglar är en central del i den kristna och katolska traditionen och väl grundat i både gamla och nya testamentets böcker.

I våra gudstjänster omnämns och åkallas änglarna vid flera tillfällen och änglarna spelar en viktig roll i vår liberalkatolska spiritualitet.

I denna artikelserie ska jag försöka ge en kort sammanfattning av den allmänkristna och katolska synen på änglarna och också ge några specifikt liberalkatolska perspektiv.

Låt oss först tala om den katolska synen på skapelsen.

I vår trosbekännelse bekänner vi att "Vi tror på en enda Gud, allsmäktig Fader, skapare av himmel och jord, av allt vad synligt och osynligt är". Detta är inledningen eller vad man skulle kunna kalla "portalparagrafen" i den Niceano-konstantinopoletanska trosbekännelsen.

Det centrala i vår gudstro är att skapelsen i alla dess delar är ett utflöde och en manifestation av Guds kärlek och att den genomsyras av denna kärlek och därmed bärs fram mot sitt fullkomnade. Vi bekänner att vi tror att det förutom den synliga materiella världen finns en osynlig tillvaro.

I den synliga världen kan allt mätas och vägas, med hjälp av vetenskapliga metoder kan vi tränga djupare i förståelsen och vår förundran över Guds materiella skapelse. Våra fem sinnen stimuleras ständigt av intryck som berättar om vår materiella omvärld och för de allra flesta är denna del av skapelsen både nog och allt de kan förstå och tro på. "-Jag tror inte på något jag inte kan ta på" är ett vanligt uttalande. Men vi kristna vi tror att det bortom det kvantifierbara finns något mer, något som existerar både på samma plan och inte. En osynlig värld, en andlig tillvaro, full med andliga väsen, varav änglarna är en del.

Denna andliga värld vet vi av naturliga skäl mycket lite om men vi har fått lite information främst genom bibelns skrifter men också genom några av våra helgon som av Gud givits en viss inblick i denna osynliga värld.

Änglarna i bibeln

I Biblen vimlar det av änglar. Från första Mosebok till Uppenbarelseboken finns änglar omnämnda och deras existens tas som självklar. I Bibelns skrifter finns många uttryck som syftar på änglarna men det vanligaste är ett grekiskt ord som betyder "budbärare" och som syftar på änglarnas uppgift som övernaturliga budbärare. Och det är också i denna kapacitet vi oftast påträffar änglarna i Bibeln.

Andra uttryck som syftar på änglarna kan översättas till bl a "tjänare", "väktare", "heliga" och "härskaror".

I gamla testamentet stöter vi först på änglar i Första Mosebok 3:24 där Gud sätter en Kerub med flammade svärd att vakta porten till Paradiset efter Adam och Evas olydnad. Och även om det är vanligast att man i Bibeln stöter på änglar som dyker upp i flertal som i Daniels bok, ofta används militära termer som "härskaror" för att beskriva deras antal, händer det även att människan och änglarna möts ansikte mot ansikte.

I gamla testamentets skapelse inspirerar Skaparen tillbedjan från hela sin skapelse. Detta gäller även änglarna och ett av deras huvuduppgifter verkar att vara en del av denna ständiga tillbedjan av Skaparen. I en vision får profeten Hezeziel en glimt in i den himmelska hovet. Han beskriver Keruber och Serafer som de som omger och är närmast Guds tron. Och när dessa änglavarelser ska beskrivas görs det som att keruberna har fyra vingar och med två ansikten, en människas och ett lejons.

Seraferna beskriver profeten Jesaja som att de har sex vingar, två med vilka den dolde sitt ansikte, två med vilka den dolde sina fötter och två med vilka den flög. I Jesajas vision sjöng seraferna en

hyllning till Skaparen och ropade till varandra: "Helig, Helig, Helig är Herren Sebaot! Hela Jorden är full av Hans härlighet" (Jes 6:3).

I Psalmerna hyllas änglarna som utför Guds vilja (Psalt 103) och deras främsta ansvar verkar vara att tjäna Gud och förmedla Guds vilja till människorna.

En ängel varnar Lot för den förestående förstörelsen av Sodom (1 Mos 19:15) och det är också en ängel Gud sänder för att hindra Abraham från att döda sin son Isak som ett offer (1 Mos 22:11). Jacob ser änglar i sina drömmar (1 Mos 28:12) och det är änglar som leder Israels folk ut ur Egypten (2 Mos 23:20), skyddade Daniel från lejonen (Dan 6:22) och även de tre ynglingarna i den brinnande ugnen (Dan 6:25).

För att kunna utföra sina uppdrag förekommer det att änglarna uppträder i mänsklig gestalt. Detta sker till exempel när tre män besöker Abraham och berättar att han och hans fru Sarah skulle få en son trots sin höga ålder (1 Mos 18:2). I Tobits bok (Tob 5:5-6) får Tobias följa av en ung man som senare visar sig vara ärkängeln Rafael.

Nya testamentets referenser till änglaväsen är än mer talrika än gamla testamentets och de avslöjar mer om änglarnas natur och uppgift i skapelsen. Vi lär oss att änglarna inte längre är den främsta förmedlaren av Guds vilja och budskap till oss människor. I nya testamentet tillber och tjänar änglarna Guds Son, Jesus Kristus. Sann Gud och Sann Människa. Han som är fulländningen av Lagen. Men detta betyder inte att änglarna inte längre har en uppgift att fylla i Guds relation till skapelsen.

Forts. sid 7

Söderköping - S:t Annas skärgård, Capella

Välsignelsen ges i norr och öster . . .

. . . i söder och väster

Samfundets årsmöte - Mikaelidagen

Samfundets avgående ordförande Nappe Holmström Björnus avtackas och biskop Sten-Bertil får överta klubban.

O Kriste, Kärlekens Herre, vi lägger våra hjärtan på Ditt altare. Må i detta lovets hus Dina tjänares brinnande tillbedjan ständigt stiga upp inför Dig såsom rökelse, tills deras kärleks ljus blir ett med Ditt oändliga ljus.

VI ÄR REDAN VERKLIGA

Del 1

Det finns ett begrepp som varit i svang åtminstone sedan 1970-talet (förmodligen återkommet från ännu en tidigare period i vår moderna historia): självförverkligande. Under decennier har det trummats i oss att vi måste "förverkliga oss själva", ungefär som man tidigare poängterade hur viktigt det var att "bli något". Att fokus flyttats från karriären till personligheten kanske låter omvälvande, men för mig är skillnaden inte särskilt stor – åtminstone inte ur kristen synvinkel. För redan från födseln är vi något, nämligen oss själva. Resan genom livet borde sedan handla om att accentuera, styrka och utveckla, det som redan planterats i oss, ungefär som man vattnar och göder en växt. Det lilla fröet innehåller redan växten – vad vi än gör, kan vi inte förvandla en pion till en pelargon, utan hela meningen med vår del av arbetet ligger i att få fröet att excellera som sig självt!

Varifrån kommer tanken att det lilla barnet är ett oskrivet blad? Inte från Gud i alla fall – Han vet redan allt om vem den lille är och de enorma resurser, talanger och djup som ryms innanför det yttre. Så om vi behöver "hitta oss själva", kan det aldrig handla om att plocka fram något som inte fanns där tidigare, utan att hitta tillbaka till sitt eget inre material. Bli mer av den man redan är, så att säga.

Jesus ansåg det där vara viktigt. Det var därför han pekade på barnen som förebilder (Mark 9:36-37) och präntade in i lärjungarna att Guds rike tillhör "sådana som dem" (Mark 10:14). Barnen försöker inte vara någonting annat än sig själva, och de enda gånger de spelar skådespel i det sociala livet är när de p.g.a. inläring har fått veta vad de vuxna väntar sig av dem. Något som ibland underlättar i umgänget med andra, andra gånger förtrycker deras personligheter.

Det ligger någonting centralt i detta att vara som ett barn. Jag kan inte tänka mig att Gud menade att vi skall bli "barnsliga" utan givetvis handlar det om att bli "barnlika" – notera den milsvida skillnaden! Den heliga St. Therese av Jesusbarnet (Lisieux) hade uppfattat budskapet och pekade i sin lära på hur det gäller att bli såsom ett barn för att komma till himlen, vilket karmeliterna alltsedan dess har levt troget efter och den Romerskkatolska kyrkan fäst en sådan vikt vid att St. Therese upphöjts till kyrkolärare. "Hissen till himlen" består i att man som ett spädbarn förgäves kämpar med att ta sig upp för trappan – och alla som levt med små barn minns åsynen av hur de små envist tränar sig för att klara just trappor –

varpå Guds hjärta veknar och han kommer ner, lyfter upp barnet i sin famn och bär det upp för trappan. Hur trösterik är inte den bilden för oss alla som kämpar för att bli fullkomliga! Kanske är det inte meningen att vi skall lyckas, utan att hela avsikten är att få Guds hjärta att så svämma över av kärlek att han bär oss?

Läs ovanstående mening en gång till. Och lägg sedan till: tänk om det är vad som redan händer, dagligen och stundligen? Vi vuxna vet vad vi är beredda att göra för våra små, hur mycket vi offrar, avstår och kämpar för att hjälpa detta lilla hjälplösa barn att nå sina mål. Varför skulle inte Gud göra detsamma, Han som är Kärleken personifierad?

Om detta är hela meningen med alltsammans, så har vi bara en enda uppgift att klara av: den att vara oss själva, precis som vi var innan vi började konstra till livet. Du är redan verklig! Och det har du varit hela tiden, medan du höll på med att "självförverkliga dig". Det enda du åstadkommit är att hamna allt längre bort från dig själv, bort från det som var meningen med dig från början.

Carina Carlström, präst

Bokrecension

Gunilla Haglundh, journalist, civilekonom och tidigare reporter på Expressen har skrivit en verkligt tankvärd bok om religioner, kyrka och tro. Boken inleds med ett mycket positivt hållet förord av den romerskkatolske biskopen Hubertus Brandenburg. Författaren är inte kyrkokristen i traditionell bemärkelse, utan en sökare som på ett klart och lättläst språk berättar om sina egna erfarenheter av religion och andligt sökande. Hon behandlar frågor som "Behövs kyrkan?" "Kristendomen visavi andra världsreligioner", "New age" samt döden, avkristnadet och materialismen, den mänskliga intuitionens betydelse mm.

Framställningen präglas av fördomsfrihet och öppenhet. Författaren mer redovisar och väcker frågor till debatt än tar ställning.

Ett av många citat att fundera kring: "Den fullkomliga tidsåldern kommer när varje människa är sin egen präst och när människor icke ikläda sig särskilda kläder för att tillkännagiva sin fromhet". Och: "Kyrkan har det här decenniet på sig att visa människorna vägen, annars kommer människan att hitta andra vägar. Tålmodet tryter nu. Om kyrkan lyckas med detta kommer kyrkobänkarna åter att fyllas med människor. Om den inte klarar det så kommer det att bli ödsligt dött när 80-åringarna har försvunnit." Hon ger många exempel på vad som fattas, och hur kyrkan skulle

kunna handla – för sin egen överlevnads skull.

Personligen har jag fått ut mycket av denna bok, som jag redan läst två gånger. Jag måste erkänna att jag själv ibland tänkt på samma sätt som Gunilla Haglundh gör när hon skriver (citatet ovan): "Den fullkomliga tidsåldern kommer när varje människa är sin egen präst...". Men själv tror jag verkligen kyrkan (kyrkorna!) behövs. Vi behöver kyrkan för de heliga sakramenten, inte minst Nattvarden och - detta får inte bortses från – den medmänskliga gemenskapen bland likasinnade i en sekulariserad värld.

Dag Kyndel

Bok: Jakten på tillvaron eller att leva i harmoni
Författare: Gunilla Haglundh
Förlag: Sellin & Partner, 1994, nytryckt 1999.

IN SPIRITU SANCTI

Orden i rubriken betyder "I den Helige Ande" och bär den inre betydelsen i ett ord vi ofta använder också sekulärt: inspiration. Att vara inspirerad är ett tillstånd vi alla känner till och har upplevt, om ock i olika grad; men vad innebär det att vara gudomligt inspirerad, att fyllas av den Helige Ande? Svaret lär bli olika beroende på vem du frågar - alldeles särskilt om den svarande tillhör något av de kristna samfundet. Men för mig personligen, som liberalkatolik och som bönemänniska, innebär den gudomliga inspirationen att det man säger och gör präglas av ens tro: *lex credendi lex orandi*, som man tror så ber man (och därmed, i förlängningen, så lever man).

I traktens svenskkyrkliga pastorat finns en präst, som åtminstone jag upplever som inspirerad i såväl sin gärning som sina predikningar. Långt ifrån alla präster har denna förmåga att vara sanna förkunnare och tala så att man som lyssnare känner sig sitta "vid Jesu fötter" - deras predikan präglas ofta mer av världen än av det gudomliga, och kopplingarna till den kristna trons innersta väsen blir påfallande jordiska. Ändå bör väl prästen just i sin roll som predikant vara den länk som förenar den enskilda människan med Guds Ord? Vi som inte levde på den tid då Jesus förkunnade i sin fysiskt mänskliga gestalt, borde ändå kunna följa Maria Magdalenas exempel och försjunka i bön vid Hans fötter, höra Honom tala direkt till oss... men för den som inte är van vid kontemplativ bön, behövs prästen som förmedlare av den upplevelsen. Det är prästens uppgift att göra Ordet levande för oss, leda oss in i den kristna mystiken... eller, med Khalil Gibrans formulering om den sanne Läraren: "If he is indeed wise he does not bid you enter the house of his wisdom, but

rather leads you to the threshold of your own mind". Detta innebär också att prästen inte skall fylla sin predikan med sig själv utan med Gud, inte förmedla sina egna ord utan Guds.

En predikan borde på sätt och vis ingjuta en så stark upplevelse i lyssnaren att han/hon blir besviken när den är över, därför att man vill ha ännu mer andlig näring. Man känner sig inte mätt, tvärtom öppnas en svindlande djup brunn av törst efter Guds Ord inom en. Och man blir irriterad när gudstjänsten fortsätter - den borde följas av en stillsam tystnad som ger utrymme att suga vidare på det prästen sagt. Som det står om Jesu moder Maria: "Hon tog det till sitt hjärta och begrundade det". Hur ofta känner vi det så, när vi lyssnar till en predikan? Och hur ofta lyckas vi som är präster predika på det sättet?

Du kan inte hämta vatten i en torr källa, och lika lite kan du få du Guds Ord från den som inte bär på det. Därför måste prästen inte bara vara tillfredsställande utbildad i teologi, exegetik och liturgik, utan framför allt i sitt eget liv vara en bönemänniska. Återigen: *lex credendi, lex orandi* - man måste leva som man lär för att kunna lära andra leva. Och det är det som predikan syftar till - att undervisa andra i konsten att leva som sanna människor, följa och uppfylla var och en sin egen kallelse. Varje människa är av Gud utrustad med förmågan att tänka, känna, handla och vara kreativ, men långt ifrån alla vågar, vill eller kan använda dessa förmågor på det sätt som gör honom/henne sann emot sig själv. Det är därför världen ser ut som den gör; den är fylld av människor som driver roderlösa på ett oändligt hav av möjligheter, önskingar, krav och plikter.

Jag brukar tänka att ju mer mitt samvete vaknar, desto svårare blir det att leva eftersom man plötsligt inser sitt eget

ansvar att ta hand om inte bara sig själv utan också världen i övrigt. Samma sak sker när ens ande vaknar till liv, för den vilar sällan tyst utan driver en skoningslöst vidare mot ett fjärran mål som vi i brist på bättre uttryck brukar kalla *salighet*. En person jag känner, som har kommit mycket långt på sin väg mot full förtröstan på Gud, säger sig vara lycklig. Hur många människor skulle erkänna ens för sig själva att de är lyckliga precis här och nu, i vardagslivet, utan uppfyllda drömmar och förhoppningar? En annan person klarar av att mitt i bekymmer, sorger och mörker säga att hennes starkaste känsla är tacksamhet. Dessa människor är inte på något vis speciella, de svävar inte en decimeter över marken, de bär ingen synlig gloria eller har vingar på ryggen - de är alldeles vanliga, och du skulle med största sannolikhet inte kunna peka ut dem i en folksamling. Men de sitter ständigt tillsammans med Maria Magdalena vid Jesu fötter, och de begrunder tillsammans med Jesu moder Maria Hans Ord. De har valt att leva i gudomlighet mitt i allt det världsliga. Precis som den där prästen jag nämnde inledningsvis, han som kan predika så att man önskar att han aldrig tystnade. De är inspirerade - fyllda av den Helige Ande.

Klosterfolk lever i ständig bön, men inte för sin egen skull utan för hela världens. De frukter de skördar i sitt böneliv skall de inte äta själva utan dela med sig av till en hungrig omvärld. Men man måste inte leva i ett kloster för att ta på sig en sådan uppgift - varje människa har vad som behövs för att göra det precis där hon befinner sig. Om hon vet hur man gör. Och det är det som den Helige Ande talar om för oss, om vi ids - och kan - lyssna till Honom.

Carina Carlström

Py Bäckmans texter talar till hjärtan

Efter decennier på rockscenerna är hon nu tillbaka där det startade - i kyrkan. Hon har skrivit texten till fyra av psalmerna i psalmbokstillägget "Psalmer i 2000-talet".

Hämtade för några dagar sedan Önsta församlings församlingsblad i brevlådan. Av en händelse började jag bläddra i den. "Möte med Py Bäckman" var rubriken. Bokade in mötet direkt i almanackan.

Och i söndags kväll var det dags för en av de mest fantastiska musikupplevelser jag någonsin haft.

Eva och jag kom tidigt (en timma före) och det var redan kö. En stund efter att vi satt oss till rätta så var kyrkan "proppfull".

Folk satt tätt, tätt i bänkarna, stod utmed väggarna och satt i trapporna. Hela koret uppfylldes av fyra körer som tillsammans med Py och hennes pianist Elise Einardsdotter, som förutom psalmerna 901 "Lilla Liv" 830 "Stad i Ljus" och 808 "Vad är Gud", framförde sånger som "Oh mamma", "Glöm inte bort vem du ska tacka", "Koppången" och "Min Plats på Jorden" med flera. Om du har möjlighet att gå på någon av Py Bäckmans kyrkokonserter - gör det - du kommer aldrig att ångra det.

Hennes texter kommer att tala till djupet i ditt hjärta.

+Sten-Bertil

Änglar finns

Forts från sid 3

Änglarna fortsätter att vara budbärare och beskyddare men deras främsta uppgift är att tjäna Kristus (Apg 8:26, 10:3, 10:22, 27:23-24) och de som ska få del av frälsningen (Hebr 1:14).

Änglarna är de första som förkunnar Jesu födelse (Luk 2:9-14), det är också de som berättar för Zacharias att det är hans son som ska bereda vägen för Herren (Luk 1:11-17). Det var ju också en ängel som berättade för Maria att hon skulle bli havande och föda en son (Luk 1:26-38).

Efter Jesu födelse ingriper änglarna flera gånger, de får bli a Josef att fly med familjen till Egypten genom att ge honom ett budskap i en dröm. Enligt Matteus stod tolv legioner änglar beredda att komma till Jesu undsättning i trädgården på Olivberget (Matt 26:53) och enligt samma evangelium betjänade änglar honom i öknen (Matt 4:11). Enligt dessa och andra ställen i nya testamentet är änglarna alltså Jesu tjänare och de tillber och tjänar honom på liknande sätt som de i gamla testamentet beskrivs tjäna Skaparen

Men enligt Bibeln och Kyrkans tradition finns det inte bara en sorts änglar.

Vi har redan tidigare nämnt Keruber och Serafer, änglar och ärkeänglar, dessa typer av änglaväsen finns omnämnda i gamla testamentet. Utöver dessa finns enligt Paulus Troner, Herravälden, Härskare och Makter och Krafter (Kol 1:16, 1 Thess 4:16, och Ef 1:21). I Kyrkans tradition finns lite olika översättningar av dessa mindre kända typer av änglaväsen. Listan kan även lyda: Serafer, Keruber, Troner, Herravälden, Dygder, Krafter, Myndigheter, Ärkeänglar och Änglar. Dessa nio änglakörer eller olika typer av änglaväsen har enligt traditionen olika uppgifter och den ordning vi kanske fått mest information om är ärkeänglarna. Vi vet enligt traditionen att de "bara" är sju till antalet och flera av dem är namngivna i Bibeln.

Ärkeängeln Gabriel, vilket betyder "Gud är min styrka", nämns vid namn både i Daniels bok i gamla testamentet och i Lukasevangeliet i nya testamentet. Han är den som får i uppdrag att berätta för Jungfru Maria att hon ska föda Jesus. Ärkeängeln Mikael, vars namn betyder "Vem är som Gud?", nämns också i Daniels bok i gamla testamentet och i nya testamentet är han den som leder de himmelska härskarna i strid mot ondskan i Uppenbarelseboken. Ärkeängeln Rafael är helandets ängel och hans namn betyder också "Det är

Gud som helar". Han namnges i den deuterokanoniska Tobits bok. I denna bok möter Tobias en ung man som ger honom instruktioner hur han med gallan från en fisk ska bereda en läkande salva för att bota hans far Tobit som blivit blind. Vidare berättas att en kvinna vid namn Sara som blivit gift sju gånger men att hon var besatt av en namngiven demon som på bröllopsnatten mördat alla sju av hennes män innan äktenskapet kunnat fullbordas. Tobias gifter sig med Sara och driver med hjälp av sin väns hjälp ut demonen ur Sara så att de kan gifta sig.

Ängeln som först i efterhand berättar att han är sänd av Gud och avslöjar sitt riktiga namn berättar också vem han är, han är "en av de sju änglar som står beredda hos Herren och har företräde hos honom i hans härlighet" (Tob 12:15).

Den fjärde ärkeängeln vi känner vid namn är nämnd i Esras andra bok (även kallad "Esras Apokalyps" eller "Fjärde Esra") som är en av apokryferna till gamla testamentet. I denna bok ställer Esra ett antal frågor till Gud och ärkeängeln Uriel sänds att svara på dem (2 Esra 4:1). Uriel, vars namn betyder "Guds eld", är även känd från Enochs bok som är en annan apokryfisk skrift. I

Forts. sid 8

I alla helgons tider ägnar vi en extra tanke åt våra döda nära och kära!

Alla helgons dag är en kristen högtid som firas till minne av kyrkans helgon. I Sverige är alla helgons dag en allmän helgdag som infaller lördagen mellan den 31 oktober och 6 november (oftast lördagen på vecka 44). Ursprungligen var dagen en fast helgdag den 1 november, en plats den behållit i andra länder. Inom den latinska riten i Katolska kyrkan är den 1 november, såsom alla helgons dag, en av de förpliktade helgdagarna. Vid en helgdagsreform 1772 förlorade första november sin status som helgdag. Istället firades alla helgons dag första söndagen i november.

Efter motioner i Sveriges riksdag om att öka antalet helgdagar under hösten flyttades alla helgons dag 1953 till lördag, och blev samtidigt allmän helgdag (lördag var dåfortiden en arbetsdag). Samtidigt ändrades namnet på 1 november till att vara allhelgonadagen.

Här kommer några enkla men fina dikter att ta med sig i tanken på vår kära döda anförvant.

Mitt enda hopp om dig är svagt
Att vi måtte mötas
i nästa liv
Att du då är hel
när jag återser dig
att du då känner igen mig
vid första anblicken
så som jag kände igen dig
Glöm mig inte
genom livet och döden
så att vi kan förenas
efter återfödelsen
i detta liv är det försent
Minns mig
när du faller genom himlarna
genom stjärnors ljus
Minns mig

Vattenringar
En människas liv är som när en sten
faller
på en blank vattenspegel.
Den bildar ringar på den blanka ytan,
ringar som vidgar sig allt mera.
Några kommer vassen att susa.
Några kommer näckrosorna att
gunga.
Några kommer solstrålarna att glittra.
Aldrig är ett människoliv helt
spårlöst
även om det blott är som ringar
på en blank vattenspegel.
Ingen vet hur långt ringarna når.

Ewa Malmberg

Någon gång ska vi dö
Du och jag
Alla människor ska dö
Och alla djur
Och alla träd ska dö
Och blommorna på
marken
Men
Inte allihop på samma
gång
Utan då och då
Så att det knappt syns

Barbro Lindgren

Du öppnade och tog våra
hjärtan med storm
Skapelsens puls, den visade
hur fin du är.

Skiljas när livet tillsammans
bara börjat ta form
är svårt med den man älskar,
håller kär.

Herre, vi bäras genom livet
av dej.

Du och vi vill till liv, till död,
till evigt liv tillsammans

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:
Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723
43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst Jonas
Anundi, 08-724 94 11 Pg 442 00 00-4.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Tunbyvägen 35,
269 77 Torekov, 0431-368584

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du
få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01
91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 4-2012 är
den 1 december 2012.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Änglar finns

Forts från sid 7

denna nämns Uriel tillsammans med
Gabriel, Mikael och Rafael. Uriel
identifieras som den som får i uppdrag
att tala med Noa om den stundande
syndaflo den. Här anges även Rafael
som den som fjättrar en demon under en
öken.

Som ni kan se är det gott om änglar i
både Bibeln och den kristna traditionen.
I nästa nummer av "Communio" ska vi
bekanta oss närmare med dessa
mystiska, vördnadsbjudande och
spännande varelser.

Krister Fast